

Tu živi lev, kralj zverin, in druge velikanske živali: sloni, nosorogi, povodnji konj, dolgovratna žirafa i. t. d. Afrika ima mnogo raznih opic, raznovrstnih ptičev, papig, noja in udomačenega velbloda, požrešnega krokodila i. dr.

Po gozdih so najmočnejše dišave, najbolj tečne sladčice in najlepši barvini les; v gorah je na kupe najčistejšega zlatá.

Res, čudna ta dežela Afrika! Tu prebivajo najbolj čudna ljudska plemená in ljudstva. Črni murini ali zamorci vseh stopinj in njihovi izrastki: Belini, zamorci z risovim zobom, pritlikovski lovci slonov, vojne vojevalnih žensk, neizmerne države, katere vlada samosilnik z železnim žezlom, poleg njih pa majhne ljudovlade, dà, še celó patriahalno vladanje, in pri vseh se prodaja človek kakor blagó.

Evropejci imajo v Afriki posestva; užé v starih časih je bila notranja dežela daleč znana; vendar je ta čudna dežela za nas še zeló neznan svet.

Otročje igre

v pésecah.

XIV.

Psiček láje: hòv, hov, hòv!

Jutri pójdem spét na lòv,

Na gorice po srnice

In po zájce, po lisice,

Po volkóve in volčiče,

Po medvéde, medvediče.

Púške bodo pókale,

Zvéri v gózdi jókale.

Psiček laje: hòv, hov, hòv!

Jutri pojdem spét na lòv.

Mačka mjávka: drdrmán!

Ena miška sédem kráv!

Miška teče: tèk, tek, tèk!

Jaz jo gònim: pèk, pek, pèk!

Miška zlómi si nogó,

Jaz jo prímem, — v usta ž njó!

Dvé na zájtrek, dvé v kosílo,

Trí k večérji, — nij obílo.

Mačka mjávka: drdrmán!

Ena miška sédem kráv!

Kóza vpíje: mekeké!

Vse gorice zelené;

Kjé sta kózel in kozíca?

Da ne pride vólk, volčéica,

Vólk, volčéica „dúdeldú,“

Ki živíta brez domú!

Vólk za grmom, sívi tát,

Plane kózi, skók! za vrát.

Kóza vpíje: mekeké!

Vólk me stisnil je v zobé.

Krava v sénci rúče: móv!

Jaz bi rada šla domóv.

Čaka mene téle v hlévi,

A predolgo je do drévi.

Vólek módro govóri:

Télek naj še potrpi,

Da pastírček „ruriró,“

V róg zatróbi nam glasno.

Krava v sénci rúče: móv!

Jaz bi rada šla domóv.

Kónjic vríska: ihahá!

Dobro biti je domá:

Séna dôsti, ôvsa dôsti,

Nič ne vémo, kdo se pôsti;

Ali kadar popotújem,

Popotújem in cestújem,

Kóla vózim, sédlo nôsim,

Lačen hôdim, sláme prôsim.

Kónjic vríska ihahá!

Dobro biti je domá.

M—l.

Tolmáč.

XIV. Volčič, mládi volk. — Medvedič, mládi medved. — Zájtrek, das Frühstück. — Dúdeldú, také nekakó volk zavíja (túli). Rúkati ali múkati, kakor zná vol ali krava, kadar se glási.